

472

USTAWA

z dnia 19 sierpnia 1994 r.

o zmianie ustawy o grach losowych i zakładach wzajemnych.

Art. 1. W ustawie z dnia 29 lipca 1992 r. o grach losowych i zakładach wzajemnych (Dz. U. Nr 68, poz. 341 i z 1993 r. Nr 28, poz. 127) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 45:
  - a) w pkt 2 skreśla się wyrazy „gry liczbowej,”
  - b) dodaje się pkt 4 w brzmieniu:
„4) gier liczbowych — 20%.”
- 2) po rozdziale 4 dodaje się rozdział 4^a w brzmieniu:
„Rozdział 4^a

Dopłaty do stawek w grach liczbowych

Art. 47^a. 1. W grach liczbowych prowadzonych przez Przedsiębiorstwo Państwowe «Totalizator Sportowy» ustanawia się dopłaty do stawek w wysokości 20% stawki ustalonej dla danej gry.

2. Informację o ustanowieniu dopłaty, o której mowa w ust. 1, zamieszcza się w regulaminie gry liczbowej.
3. Dopłaty, o których mowa w ust. 1, nie są przychodem w rozumieniu ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych.

Art. 47^b. 1. Podmioty zarządzające gry liczbowe obowiązane są do przekazywania wpływów z dopłat, o których mowa w art. 47^a ust. 1, na rachunek Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki.

2. Wpływy z dopłat, o których mowa w ust. 1, przeznaczają się wyłącznie na modernizację, remonty i dofinansowanie inwestycji obiektów sportowych oraz rozwijanie sportu wśród dzieci, młodzieży i niepełnosprawnych.
3. Dopłaty, o których mowa w art. 47ª ust. 1, przekazuje się według zasad i w trybie określonych dla wpłat z tytułu podatku od gier.

Art. 47^c. Prezes Urzędu Kultury Fizycznej i Turystyki przedstawia Sejmowi za okresy półroczne, w terminie 30 dni po upływie półrocza, sprawozdanie z wykorzystania środków finansowych pochodzących z dopłat do stawek w grach liczbowych.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 45 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

473

USTAWA

z dnia 26 sierpnia 1994 r.

o regulacji rynku cukru i przekształceniach własnościowych w przemyśle cukrowniczym.

Art. 1. Ustawa określa zasady regulacji rynku cukru oraz przekształceń własnościowych w przemyśle cukrowniczym.

Art. 2. 1. Wprowadza się limitowanie krajowej produkcji cukru.

2. Limitowanie, o którym mowa w ust. 1, polega na ustalaniu corocznie przez Radę Ministrów, w drodze rozporządzenia, na wniosek Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej kwot produkcji cukru (kwota A i kwota B).

3. Użyte w ust. 2 określenia oznaczają:

- 1) kwota A — maksymalną ilość cukru, jaka może być wyprodukowana w czasie kampanii cukrowniczej danego roku i przeznaczona na zaopatrzenie rynku krajowego w okresie od dnia 1 października do dnia 30 września następnego roku,
- 2) kwota B — maksymalną ilość cukru, jaka może być wyprodukowana w czasie kampanii cukrowniczej danego roku i przeznaczona na eksport w okresie od dnia 1 października do dnia 30 września następnego roku, z zastosowaniem dopłat, o których mowa w art. 5 ust. 4.

4. Ustalenie kwot A i B następuje w terminie do dnia 1 sierpnia roku poprzedzającego przyszłoroczną kampanię cukrowniczą.

Art. 3. Nadwyżka produkcji cukru ponad ustalone kwoty A i B może być przeznaczona wyłącznie na eksport — bez zastosowania dopłat, o których mowa w art. 5 ust. 4.

Art. 4. 1. Minister Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej ustala corocznie spółkom, o których mowa w art. 6, oraz producentom cukru pozostającym poza tymi spółkami limity określające:

- 1) maksymalną ilość cukru, jaka może być wyprodukowana w ramach kwoty A,
- 2) maksymalną ilość wyprodukowanego cukru w ramach kwoty A, która może być wprowadzona na rynek krajowy w ciągu kwartału,
- 3) maksymalną ilość cukru, jaka może być wyprodukowana w ramach kwoty B.

2. Ustalenie limitów produkcji cukru, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3, następuje przez dokonanie podziału kwot A i B w następujący sposób:

- 1) 90% tych limitów ustalane będzie jako iloczyn średnio-ważonego przerobu dobowego buraków i wydajności cukru z ostatnich trzech kampanii, przy założeniu jednakowej długości kampanii we wszystkich cukrowniach, pomniejszonej o przekroczenie limitu, o którym mowa w ust. 1 pkt 1,
- 2) 10% tych limitów ustalane będzie w proporcji do przyrostu wartości środków trwałych i zapasów w ostatnich dwóch latach, z wyłączeniem wartości zapasów wyrobów gotowych.

3. Producenci cukru mogą zbywać prawa do przyznaných limitów, o których mowa w ust. 1, lub ich części — powiadamiając o tym niezwłocznie Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

4. Spółki cukrowe, o których mowa w art. 6 ust. 1, określają zasady podziału limitów wymienionych w ust. 1 dla podmiotów produkujących cukier, których są współwłaścicielami.

5. Producenci cukru wprowadzający na rynek krajowy cukier ponad limit ustalony na podstawie ust. 1, 3 i 4 są zobowiązani do wnoszenia opłat sankcyjnych w wysokości 100% wartości sprzedanego cukru na rynku krajowym ponad ten limit.

6. Opłaty, o których mowa w ust. 5, stanowią dochód budżetu państwa i podlegają przepisom ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

Art. 5. 1. Podmioty nabywające cukier od producentów cukru na zaopatrzenie rynku krajowego są zobowiązane do wnoszenia opłat w wysokości nie większej niż 7% wartości zakupionego cukru.

2. Opłaty, o których mowa w ust. 1, pobierane przez producentów cukru są przekazywane, w terminie 7 dni od dnia pobrania, na wydzielony rachunek Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa, zwanej dalej „Agencją”.

3. W razie niepobrania lub nieprzekazania opłaty w terminie, o którym mowa w ust. 2, Agencja ściąga je na zasadach i w trybie określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji. Za każdy dzień zwłoki w przekazaniu opłaty naliczane są odsetki ustawowe na zasadach określonych w przepisach ustawy o zobowiązaniach podatkowych.

4. Środki pochodzące z opłat, o których mowa w ust. 1, przeznaczają się na dopłaty do eksportu cukru w ramach kwoty B.

5. Rada Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w porozumieniu z Ministrem Finansów określa corocznie, w drodze rozporządzenia, wysokość opłat, o których mowa w ust. 1, oraz zasady stosowania dopłat do eksportu cukru w ramach kwoty B.

Art. 6. 1. Minister Przekształceń Własnościowych zawiera, w imieniu Skarbu Państwa, cztery jednoosobowe spółki akcyjne Skarbu Państwa, zwane dalej „Spółkami Cukrowymi”.

2. Uprawnienia Skarbu Państwa jako założyciela i akcjonariusza Spółek Cukrowych wykonuje Minister Przekształceń Własnościowych, z tym że ustalenie statutów tych spółek następuje w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej.

3. Członków rad nadzorczych Spółek Cukrowych powołuje i odwołuje Minister Przekształceń Własnościowych, z tym że po 1/5 składu rady nadzorczej Spółki Cukrowej wybierają członkowie rad nadzorczych jednoosobowych

spółek Skarbu Państwa, których akcje zostały wniesione do tej Spółki Cukrowej, wybrani przez pracowników i plantatorów buraka cukrowego.

4. W jednoosobowych spółkach Skarbu Państwa, których akcje zostały wniesione do Spółek Cukrowych, pracownicy spółki i plantatorzy buraka cukrowego związani z tymi spółkami umowami kontraktacyjnymi wybierają po 1/5 składu rady nadzorczej.

5. Z zastrzeżeniem ust. 6 rady nadzorcze, o których mowa w ust. 3 i 4, liczą 5 osób.

6. Do czasu powołania przez pracowników i plantatorów do rad nadzorczych członków, o których mowa w ust. 3 i 4, rady nadzorcze funkcjonują w składzie powołanym przez walne zgromadzenia.

Art. 7. 1. Kapitał akcyjny Spółek Cukrowych Skarbu Państwa pokryje wkładami niepieniężnymi w postaci 51% akcji jednoosobowych spółek Skarbu Państwa powstałych w wyniku przekształcenia przedsiębiorstw państwowych.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, jednoosobowe spółki Skarbu Państwa oraz przedsiębiorstwa państwowe podlegające przekształceniu w jednoosobowe spółki Skarbu Państwa, których akcje zostaną wniesione do Spółek Cukrowych.

Art. 8. 1. Pracownikom przedsiębiorstw państwowych przekształconych w spółki oraz plantatorom buraka cukrowego związanym z tymi przedsiębiorstwami umowami kontraktacyjnymi przysługuje prawo nabycia akcji tych spółek na zasadach preferencyjnych zgodnie z przepisami ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.

2. Warunki udostępnienia akcji preferencyjnych dla pracowników i plantatorów, o których mowa w ust. 1, określają regulaminy uzgodnione przez zarządy spółek odpowiednio ze związkami zawodowymi oraz społeczno-zawodowymi organizacjami rolników.

3. Akcje preferencyjne pracowników i plantatorów, o których mowa w ust. 1, nie mogą być zbyte przed upływem trzech lat od dnia ich nabycia.

Art. 9. Rada Ministrów w terminie do dnia 31 grudnia 1994 r. na wniosek Ministra Przekształceń Własnościowych w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej określi, w drodze rozporządzenia, zasady i harmonogram programu prywatyzacji Spółek Cukrowych.

Art. 10. 1. Rada Ministrów na wniosek Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej w porozumieniu z Ministrem Finansów ustala corocznie dla producentów cukru, w terminie do dnia 1 sierpnia, cenę minimalną zbytu cukru na rynku krajowym obowiązującą od dnia 1 października tego roku do dnia 30 września następnego roku.

2. Producenci cukru do dnia 31 sierpnia roku poprzedzającego zbiór buraka cukrowego ustalą cenę minimalną skupu buraka cukrowego po konsultacjach ze związkami zawodowymi rolników i społeczno-zawodowymi organizacjami rolników.

3. Producenci cukru wprowadzający na rynek krajowy cukier po cenie niższej od ceny, o której mowa w ust. 1, są zobowiązani do wnoszenia opłat sankcyjnych w wysokości 100% wartości sprzedanego cukru, liczonych według ceny minimalnej. Przepis art. 4 ust. 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 11. W zakresie nie uregulowanym niniejszą ustawą, do Spółek Cukrowych i jednoosobowych spółek Skarbu Państwa, których akcje zostaną wniesione do tych Spółek,

stosuje się przepisy Kodeksu handlowego oraz przepisy ustawy o prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych.

Art. 12. W ustawie z dnia 29 grudnia 1993 r. o utworzeniu Agencji Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa (Dz. U. z 1994 r. Nr 1, poz. 2 i Nr 80, poz. 369) w art. 3 w ust. 1 w pkt 6 po wyrazie „rolnictwa” dodaje się wyrazy „i przetwórstwa rolno-spożywczego”.

Art. 13. Cena minimalna, o której mowa w art. 10 ust. 1, na okres od dnia 1 października 1994 r. do dnia 30 września 1995 r. oraz kwoty A i B, o których mowa w art. 2, ustalone zostaną w terminie 14 dni od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 14. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

474

UMOWA

między Rządem Rzeczypospolitej Polskiej a Rządem Republiki Federalnej Niemiec o oddelegowaniu pracowników polskich przedsiębiorstw do realizacji umów o dzieło, sporządzona w Bonn w dniu 31 stycznia 1990 r.

Rząd Rzeczypospolitej Polskiej
i Rząd Republiki Federalnej Niemiec
uzgodniły, co następuje:

Artykuł 1

1. Polskim pracownikom, którzy na podstawie umowy o dzieło między polskim pracodawcą i przedsiębiorstwem drugiej Strony zostaną oddelegowani do pracy na okres przejściowy (pracownicy zatrudnieni na podstawie umowy o dzieło), będzie udzielane zezwolenie na pracę niezależnie od stanu i rozwoju sytuacji na rynku pracy.

2. Zezwolenie na pracę, o którym mowa w ust. 1, będzie udzielane pracownikom polskich przedsiębiorstw, które są zarejestrowane w polskim rejestrze handlowym.

Artykuł 2

1. Liczbę pracowników na podstawie umowy o dzieło ustala się na 11 000 osób, w tym:

- w budownictwie do 5000 osób,
- monterów izolacji do 500 osób,
- przy konserwacji zabytków do 250 osób.

Wielkości te traktuje się jako średnioroczne.

2. Liczby wymienione w ust. 1 będą dostosowane do dalszego rozwoju sytuacji na rynku pracy, jak następuje:

Przy poprawieniu się sytuacji na rynku pracy uzgodnione w chwili wejścia w życie niniejszej umowy liczby zostaną zwiększone o 5% od każdego procentu, o który zmniejszyła się w ostatnich dwunastu miesiącach stopa bezrobocia. Przy pogorszeniu się sytuacji na rynku pracy liczby ulegną odpowiednio redukcji. Celem dostosowania należy porównywać każdorazowo stopy bezrobocia — oddzielnie według kontyngentu i subkontyngentów — na dzień 30 czerwca roku bieżącego i poprzedniego. Zmiany będą uwzględniane z dniem 1 października bieżącego roku. Nowe liczby należy tak zaokrąglić, aby mogły być podzielone bez reszty przez 10.

3. Federalny Minister Pracy i Spraw Socjalnych Republiki Federalnej Niemiec będzie podawał do wiadomości Ministra Pracy i Polityki Socjalnej Rzeczypospolitej Polskiej wyliczone według ust. 2 liczby do 31 sierpnia każdego roku.

Artykuł 3

1. Zezwolenie na pracę będzie udzielane pracownikom polskich przedsiębiorstw tylko na realizację umów o dzieło, których wykonanie wymaga przeważającego zatrudnienia pracowników wykwalifikowanych.

2. Pracownicy niewykwalifikowani otrzymają zezwolenie na pracę, gdy będzie to niezbędne do wykonania prac.

Artykuł 4

Zezwolenie na pracę będzie udzielone pracownikowi polskiego przedsiębiorstwa oddelegowanemu do pracy w ramach umowy o dzieło, jeżeli:

- a) będzie posiadał zezwolenie na pobyt,
- b) jego wynagrodzenie wynikające z umowy, łącznie z częścią wypłacaną w związku z zatrudnieniem za granicą, będzie odpowiadać wynagrodzeniu, jakie przewidują za wykonywanie porównywalnej pracy niemieckie układy zbiorowe,
- c) została złożona we właściwym krajowym urzędzie zatrudnienia kopia umowy o dzieło.

Artykuł 5

1. Zezwolenie na pracę będzie udzielane, z zastrzeżeniem ust. 2, na przewidywany okres trwania prac przewidzianych umową o dzieło, jednak w zasadzie na okres nie dłuższy niż dwa lata. W przypadku gdy realizacja umowy o dzieło trwa dłużej niż dwa lata, zezwolenie to przedłuża się odpowiednio, jednak na okres nie dłuższy niż sześć miesięcy. Jeżeli od początku zostało ustalone, że realizacja umowy o dzieło trwać będzie dłużej niż dwa lata, wtedy zezwolenia udziela się maksymalnie na okres trzech lat.

2. Pracownikom zatrudnionym na stanowiskach kierowniczych i administracyjnych będzie udzielane zezwolenie na pracę maksymalnie na cztery lata.

3. Po wykonaniu jednej umowy o dzieło może zostać udzielone zezwolenie w celu realizacji innej umowy o dzieło w ramach dopuszczalnych, maksymalnych okresów, o których mowa w ust. 1 i 2.

4. Zezwolenie na pracę będzie udzielane w celu realizacji określonej umowy o dzieło. Zezwolenie może zostać także udzielone na pracę w ramach realizowanych równocześnie kilku umów o dzieło.

5. Polskie przedsiębiorstwo może przenieść pracownika na okres przejściowy do realizacji innej umowy o dzieło podczas okresu ważności zezwolenia na pracę, o ile już rozpoczęto realizację danej umowy o dzieło. O przeniesieniu pracownika należy natychmiast poinformować właściwy krajowy urząd zatrudnienia, który spowoduje wydanie zezwolenia na pracę.

Artykuł 6

Pracownik polski, po zakończeniu swojego zatrudnienia trwającego łącznie co najmniej dwa lata, może w ramach nowej umowy o dzieło uzyskać zezwolenie na pracę, jeżeli przynajmniej przez dwa lata przebywał poza terytorium przyjmującej Strony.

Artykuł 7

1. Ambasada Republiki Federalnej Niemiec na wniosek polskiego przedsiębiorstwa, po wydaniu zgody na pobyt